

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122260748
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6122260748.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/XX, zast. JUDr. Lukášom Holodňákom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Kpt. Nálepku 8, o zaplatenie 16.400,68 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 19. septembra 2019 č. k. 25Csp/54/2022-120

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj súd prvej inštancie alebo aj súd) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 16.400,68 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 13.8.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej peňažného plnenia v súvislosti so spotrebiteľským úverom, keď žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvíjal od zmluvy o postúpení.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a žalovanou a E. B. bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej ako spoludlžníčke poskytnutý úver 21.000 Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 96 mesačných splátkach po 285,26 Eur. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť bola 27.594,96 Eur, ročná úroková sadzba 6,90%, termín konečnej splatnosti 19.12.2024, celkové náklady spotrebiteľa 6.594,96 Eur pri priemernej hodnote RPMN 9,27% a RPMN 7,42%. Z VOP vyplynulo oprávnenie banky predčasne zosplatiť úver a z listu označeného ako tretia upomienka – pokus o zmier z 30.05.2019 súd zistil, že predchodca žalobcu vyzval žalovanú na uhradenie nedoplatku bezodkladne, inak bude požadovať, aby žalovaná vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti. Táto písomnosť bola žalovanej doručovaná a uložená na pošte 04.06.2019 a následne vrátená veriteľovi ako neprevzatá v odbernej lehote. Ku dňu 10.07.2019 právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

4. Vec právne posúdil podľa § 497, § 503 ods.1 a 2 ObZ, § 7 ods.1, § 9 ods.1 a 2, § 11 ods.1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ZoSÚ), § 52 ods.1 a 2, § 53 ods.1 a 9 § 54 ods.1 a 2, § 511 ods.1, § 517 ods.1 a 2, § 524, § 565 OZ konštatujúc, že žaloba je dôvodná

v celom rozsahu. Predchodca žalobcu a žalovaná ako spoludžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahuje všetky zákonné náležitosti.

5. Súd žalovanou namietaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v konaní posúdil ako nedôvodný. Žalovaná bola ku dňu 10.07.2019 v omeškaní s úhradou splátky splatnej 19.03.2019 (viac ako 3 mesiace) a zároveň právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na to, že si uplatní právo vyplývajúce z ust. § 565 OZ a to listom zo dňa 30.5.2019. V konaní bola žalobcom predložená listina „tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 30.5.2019, poštový podací hárok, z ktorého vyplýva, že zásielka označená RE646005782SK bola odoslaná žalovanej, ako aj výpis z informačného portálu pošty, z ktorého vyplýva, že zásielka RE646005782SK bola uložená na pošte dňa 4.6.2019 a neprevzatá v odbernej lehote - odoslaná späť dňa 25.6.2019. Za takéhoto dôkazného stavu súd mal preukázané, že listina „tretia upomienka - pokus o zmier“ bola s určitosťou ku dňu 4.6.2019 vo sfére dispozície žalovanej. Okrem toho boli splnené podmienky stanovené § 92 ods. 8 zákona o bankách za argumentácie súdu podanej v bodoch 39. až 42. rozsudku.

6. Žalovanej bol poskytnutý úver v sume 21.000 Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v pravidelných 96-tich mesačných splátkach vo výške 285,26 Eur. Žalovaná doteraz uhradila sumu 7416,76 Eur z toho na istinu sumu 4599,32 Eur, čo vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad. Súd musel prijať záver, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu a preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie žalobcovi dlžnej istiny vo výške 16.400,68 Eur spolu s uplatnenými úrokmi z omeškania, ktoré priznal v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase omeškania žalovanej.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Proti rozsudku v celom rozsahu podala včas odvolanie žalovaná z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanej prizná nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu. V prvom rade namietala nesprávne právne posúdenie súdu ohľadom splnenia zákonných predpokladov na platné zosplatenie úveru. Mala za to, že nebola dodržaná 15 dňová lehota od upozornenia v zmysle § 53 ods.9 OZ pred zosplatením pohľadávky právnym predchodcom žalobcu. Uviedla, že až od momentu vrátenia zásielky zo dňa 30.5.2019 späť do dispozičnej sféry odosielateľa v dôsledku neprevzatia tejto zásielky v odbernej lehote, začala právnomu predchodcovi žalobcu plynúť 15 dňová lehota, až po uplynutí ktorej bol veriteľ oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Nakoľko nedoručená zásielka obsahujúca tretiu upomienku z 30.05.2019 bola vrátená odosielateľovi 27.06.2019, 15 dňová lehota uplynula až 12.07.2019. Keďže žalobca vyhlásením predčasnej splatnosti 10.07.2019 nedodrжал 15-dňovú zákonnú lehotu podľa § 53 ods.9 OZ, súd nesprávne právne posúdil otázku platnosti zosplatenia úveru. Následne s poukazom na § 17 ods.1 ZoSÚ nemohol právny predchodca žalobcu postúpiť predmetnú (neplatne zosplatenú) pohľadávku na žalobcu. Bola tiež toho názoru, že z obsahu predmetnej výzvy nevyplýva, že by bola upozornená na omeškanie so splátkou o viac ako 3 mesiace a zároveň, že z tejto výzvy ani nevyplýva poučenie o možnosti uplatnenia prípadného práva právneho predchodcu žalobcu podľa § 565 OZ. Tento nedostatok podľa jej názoru vyvoláva stav, kedy nebol dodržaný postup podľa § 53 ods.9 OZ, a teda právny predchodca žalobcu nemohol platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a nemohol ani platne pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere postúpiť na žalobcu ako nebankový subjekt. Takáto zmluva o postúpení pohľadávok je absolútne neplatná pre jej rozpor so zákonom, čo je v zhode s právnym názorom vyjadreným v rozsudku NS SR z 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017. Napokon napadla aj správnosť výroku o trovách konania. Odkázala na svoje podanie z 16.06.2022, v ktorom poukázala na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať § 257 CSP, čo preukazovala oznámením ÚPSVaR z 03.04.2020 a rozhodnutím SP Michalovce z 02.12.2021 o výške vdovského dôchodku žalovanej. Žalovaná je od 02.04.2020 evidovaná ako uchádzač o zamestnanie a jej jediným príjmom je vdovský dôchodok, ktorého výška bola v roku 2022 v sume 226,20 Eur, ktorý status u žalovanej stále pretrváva. Uviedla tiež, že nie je vlastníkom žiadneho hnutel'ného či nehnuteľného majetku vyššej hodnoty, z ktorého by mohol byť prípadný nárok uplatnený v predmetnom súdnom spore uspokojený. S uvedeným sa súd prvej inštancie nevysporiadal, pričom akcentovala, že existuje značný nepomer medzi majetkovými pomermi na strane žalobcu a žalovanej.

9. Žalobca k odvolaniu uviedol, že navrhuje napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Konštatoval, že súd sa dostatočne vypořiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1 a 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

11. Odvolací súd sa s dôvodmi napadnutého rozsudku stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

12. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Z listu zo dňa 30.05.2019 označeného ako tretia upomienka-pokus o zmier súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na uhradenie nedoplatku vo výške 883,01 Eur bezodkladne, v opačnom prípade veriteľ bude požadovať, aby žalovaná vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom dohodnutým v zmluve o úvere.

15. Podľa obsahu ide jednoznačne o upozornenie veriteľa adresované spotrebiteľovi vyžadované podľa § 53 ods. 9 OZ, pretože predmetným listom bola spotrebiteľka upozornená na to, že ak vzniknutý nedoplatok z poskytnutého úveru nezaplatí, veriteľ bude žiadať od žalovanej zaplatenie celého úveru pred dátumom splatnosti a iba okolnosť, že v liste nebol daný odkaz na postup podľa § 565 OZ, nečiní z predmetného úkonu výzvu bez odôvodnenia podľa § 53 ods. 9 OZ.

16. Odvolací súd navyše dodáva, že z § 53 ods.9 OZ nevyplýva, aby ku dňu upozornenia spotrebiteľa na možnosť zosplatenia úveru musel byť spotrebiteľ v omeškaní viac než 3 mesiace so splatením splátky – toto omeškanie sa vyžaduje pre okamih zosplatenia úveru, čo bolo zo strany veriteľa dodržané a v konaní nebolo ani spochybnené (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/298/2021, sp. zn. 5Cdo/224/2021).

17. Odvolací súd ďalej nepovažuje za opodstatnenú ani odvolaciu námietku, ktorou odvolateľka namietala nedodržanie 15 dňovej lehoty od upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia podľa § 53 ods.9 OZ.

18. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd zistil, že tretia upomienka-pokus o zmier zo dňa 30.5.2019 bola odoslaná žalovanej na poštovú prepravu ako zásielka RE646005782SK, táto bola uložená na pošte dňa 4.6.2019 a neprevzatá v odbernej lehote bola odoslaná späť dňa 25.6.2019. Za takéhoto skutkového stavu mal súd preukázané, že listina zo dňa 30.5.2019 bola s určitosťou ku dňu 4.6.2019 vo sfére dispozície žalovanej.

19. Sporným a pre rozhodnutie vo veci kľúčovým bolo ustálenie momentu, od ktorého bol tento hmotnoprávny úkon veriteľa voči žalovanej účinný, a teda, kedy a či došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty, po ktorej bol veriteľ oprávnený pristúpiť k zosplateniu úveru.

20. Žalovaná predmetnú námietku vzniesla už v konaní na súde prvej inštancie a súd sa s ňou dostatočne a správne vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia, keď konštatoval, že doručovanie hmotnoprávnych úkonov sa spravuje ustanovením § 45 ods.1 OZ. S poukazom na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/129/2010 uzavrel, že predmetná písomnosť sa do dispozície žalovanej

žalovanej nepochybne dostala 04.06.2019 – keď po doručovaní bola uložená na pošte, aby sa následne 27.06.2019 vrátila odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote.

21. Keďže k vyhláseniu okamžitej splatnosti došlo 10.07.2019, 15 dňová lehota bola zachovaná a k zosplateniu úveru došlo v súlade so zákonom.

22. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru (o nadobudnutí účinkov doručenia hmotnoprávneho úkonu) odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/73/2016 (publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 9/2018): Ak bola výpoveď zmluvy doručovaná poštou, pre začatie plynutia výpovednej doby je rozhodujúci deň, kedy bolo oznámenie o uložení doručovanej zásielky na pošte vhoďené do poštovej schránky adresáta, bez ohľadu na to, kedy si adresát uloženú zásielku na pošte vyzdvihol.

23. Odvolací súd považuje za nedôvodné aj odvolanie v časti smerujúcej proti výroku o trovách konania, keď v zhode so súdom prvej inštancie nevzhladol v tomto konaní dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné výnimočne nepriznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

24. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom, alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Aplikácia daného ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočnosť okolností. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočnosť okolností zákon bližšie nešpecifikuje. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2020, sp. zn. 3MCdo/46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti náhrady trov konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

26. Žalovaná dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd výnimočne nemal priznať v konaní úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania, vzhláda v podstate len vo svojej majetkovej situácii.

27. Odvolací súd nespochybňuje, že dôvodom pre aplikáciu § 257 CSP môžu byť majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery (ďalej aj majetkové pomery) strán sporu, najmä tej strany, ktorej sa povinnosť nahradiť trovy konania týka. Samotná okolnosť ťaživej majetkovej situácie (pomero) povinnej strany sporu môže byť dôvodom hoci aj čiastočnej aplikácie § 257 CSP, súčasne nesmie predstavovať pravidlo, ale skôr výnimku, pretože inštitút nepriznania trov konania plne úspešnej strane sporu cez § 257 CSP, respektíve jeho hoci len čiastočná aplikácia, prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch.

28. Aj keď žalovaná v konaní tvrdila, súčasne preukázala, že je poberateľkou vdovského dôchodku a súčasne uviedla, že iný príjem nemá a že nie je vlastníkom hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku vyššej hodnoty, z ktorého by mohol byť nárok uspokojený, uvedené ešte nevypovedá o jej ťaživej sociálnej a majetkovej situácii.

29. Rovnako irelevantným je nepomer majetkových pomero žalobcu a žalovanej. Nemôže byť na ťarchu v konaní úspešného žalobcu, ak je v lepšej finančnej a materiálnej situácii než žalovaná. Žalovanou uvádzaný majetkový nepomer medzi stranami sporu sa vyskytuje prakticky v každom spotrebiteľskom spore a odvolací súd dodáva, že v prípade, ak by si odvolací súd osvojil tieto dôvody

ako dostatočné pre aplikáciu § 257 CSP, došlo by k popretiu znenia aj účelu samotného ustanovenia, ktoré hovorí o výnimočnom nepriznaní trov konania.

30. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu (porovnaj Nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zároboková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

31. Odvolací súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a ani výnimočnosť prípadu, iba za existencie ktorých je možný postup podľa § 257 CSP, preto odvolanie nie je dôvodné ani proti výroku o trovách konania.

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu vrátane jeho výroku o trovách konania vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v plnom rozsahu.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).